

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ—GHERLA ȘI A MARAMUREȘULUI.
 CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială

PARTEA OFICIALĂ

pentru

AMBELE EPARHII.

Hirotonire.

În ziua de 31 Octombrie a. c. au fost hirotoniți întru *ipodiacani* și *diaconi*, iar Duminică, la 2 Noembrie a. c. cu ocaziunea sfințirii bisericii din Tăure, întru preoți următori clericii diecezeni: *Ovidiu Bulbuc, Emil Filipan, Leontin Florian, Gavril Mariș, Emil Mureșan, Remus Mureșan, Alexandru Păpui, Vasile Pop și Nicolae Aroneț* (rutean).

Tot în ziua de 31 Octombrie a fost hirotonit întru *ipodiacon* și *diacon* clericul *Ioan Dunca*.

Gherla, la 3 Noembrie 1930.

Nr. 1411. C.

Chemare la hirotonire.

În ziua de 3 Dec. a. c. vom face hirotonire de diaconi, iar în ziua de 6 Decembrie a. c., sărbătoarea Sf. Nicolae, întru preoți.

Pentru aceasta dată chemăm la hirotonire pe toți clericii absolvenți ai diecezei noastre, cari sunt pregătiți pentru primirea sfintei Hirotoniri.

Lăsăm tuturor Onorațiilor Frați preoți să aducă aceasta la cunoștința clericilor diecezeni originari din parohia lor, ca pentru aceasta dată să se prezinte la sfânta Hirotonire.

Cei ce doresc a se hirotoni se vor prezenta la Reședința episcopală în ziua de 29 Nov. a. c., la orele 9 dimineața, aducând cu sine extras din matricula botezaților și, dacă sunt căsă-

toriți, extras de cununie, precum și certificat dela oficiul parohial despre purtarea lor morală și socială dela ieșirea din seminar.

Gherla, la 23 Noembrie 1930.

Nr. 1931.

Plata impozitelor.

În baza circularului Ministerului de Finanțe Nr. 123 din 15 Ianuarie 1929 aducem la cunoștința fraților preoți, că salariile se vor putea ridica numai prin certificarea prin chitanțe a plătirii impozitelor pe trimestrul respectiv.

Administrația financiară are ordin de a refuza plata chiar și în cazul, că o singură chitanță lipsește despre plățirea impozitului. Chiar pentru aceasta invităm pe Onorații Frați preoți, ca chitanțele despre achitarea impozitelor să le înainteze până în 15 din luna a doua (Februarie, Mai, August, Noemv.) a fiecărui trimestru Oficiilor Protopopești tractuali, cari apoi ni-le vor înainta nouă, ca astfel ridicarea și asemnarea salariilor să nu sufere întârziere.

Gherla, la 11 Octombrie 1930.

Nr. 2097.

PARTEA OFICIALĂ

pentru

EPARHIA DE CLUJ—GHERLA

Numiri.

Onoratul *Dumitru Glodean*, preot în *Șoimuș* (Arhidieceză) este primit în clerul Eparhiei de Cluj—Gherla și numit administrator local la parohia *Dârja* (D. Dârjei).

Din șed. conz. 22 Noemv. 1930.

Nr. 1917. C.

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Partea neoficială.

Ilustritatea Sa Episcopul Maramureșului a depus jurământul

Marti la 25 Noemvrie a. c. a avut loc depunerea jurământului către Rege a nouilor Episcopi: Dr. Alexandru Rusu al Maramureșului, A. Pacha al Timișoarei și St. Fiedler Episcop de Oradea și Satu-Mare.

La depunerea jurământului au luat parte Dnii *G. Mironescu* președintele Consiliului de Miniștri și *N. Costăchescu* ministrul Instrucției și Cultelor.

Primul, caruia Majestatea Sa Regele Carol II. i-a luat jurământul, a fost Ilustritatea Sa Episcopul *Alexandru* al Maramureșului, care a fost însoțit de Prea Sfințitul Episcop Iuliu al nostru.

Imediat după depunerea jurământului M. Sa Regele face tâlcul jurământului într'o cuvântare foarte frumoasă, în care arată meritele culturale ale primului episcop al Maramureșului și salută în persoana acestuia întreg Maramureșul descălicătorilor.

Iată frumoasele cuvinte ale M. Sale: cuvinte, cari vor forma una dintre cele mai frumoase pagini din istoria noiei Episcopii a Maramureșului:

Depunând astăzi jurământul de credință către suveran, ca primul episcop al noiei Episcopii românești a Maramureșului, puneți prin aceasta, piatra ei de temelie.

Salutând pe Prea Sfinția Voastră ca primul păstor al ei, salut această nouă diecesă cu ferma convingere că în regiunea în care veți păstori, veți putea afirma încă odată (dacă mai este nevoie), că acel ținut din care au descălecat primii Domnitori ai Moldovei, a fost și va fi veșnic românesc.

Trecutul Prea Sfinției Voastre de cultură, este pentru mine cea mai sigură cheazășie, că pe lângă cuvântul Domnului veți duce și acela al culturii Neamului

Ați profesat atâția ani în acel Blaj din care au eșit atât de frumoase figuri ale renașterii româneștii, încât nu se poate să nu duceți în sufletul Prea Sfinției

Voastre și o parte din acest suflet al trecutului nostru.

În aceste vremuri, când viața de toate zilele ntâmpină din ce în ce mai mari greutăți, venirea în acele regiuni a unui Episcop așa de bine pregătit din punctul de vedere al culturii, trebuie să fie un sprijin. atât pentru populațiune, cât și pentru acei care reprezintă autoritatea.

Aveți o misiune frumoasă, o misiune de pace, o misiune de luminare și de îndrumare, pe care sunt convins că o veți îndeplini cu toată grija.

În aceste simțeminte, urez Prea Sfinției Voastre o păstorire lungă și binecuvântată întru Domnul.

La aceste frumoase cuvinte, noul Arhiepiscop rostește — cu însuflețirea-i caracteristică — următoarea cuvântare, făgăduind Majestății, Sale că va păstra neștirbită tradiția Maramureșului și va pășii în urma marelui ctitor al Blajului, Petru Pavel Aron, spunând în vorbirea sa următoarele:

SIRE,

Vă mulțumesc, din tot sufletul, pentru înalta grație de a mă fi admis azi la depunerea jurământului de credință, prin care mi-se deschide putința de a mă lega statornic de Clerul și credincioșii iubiți din noua Eparhie al cărei episcop am fost numit după agreamentul dat de guvernul Majestății Voastre, din partea Sfântului Scaun al Romei.

Legată organic de Mitropolia română unită a Blajului, în sânul căreia s'a constituit ca o nouă familie, Eparhia Maramureșului participă, în chip firesc, la întreg patrimoniul hrăsit acesteia de mării ei întemeietori și îndrumători. Dragostea înflăcărată de neam și de lege care după mărțura tuturor cărturarilor noștri, a fost totdeauna în tradiția bisericii Blajului, trece integrală și în moștenirea care o primește, drept zestre, noua Eparhie a Maramureșului. Insuflețită și de tradiția marilor voveozi descăleători și întemeietori de

țară — prin grija cărora Maramureșul a mai fost și în trecut leagănul unei Episcopii românești de mare folos pentru neam — noua eparhie Vă făgăduiește, Sire, prin mine, întâiul ei episcop român-unit, să păstreze neștirbită moștenirea primită, și să o sporească după putere în linia dreaptă a tradiției, mai mult decât biseculare, a Mitropoliei de care este legată. Vă făgăduiește a pași, mereu și fără nici o șovăire, pe urmele luminoase ale marelui ctitor al școlilor Blajului, Episcopul Petre Pavel Aron, care în drumul său de apostolie românească „spre marginea Maramureșului” și-a dat obștescul sfârșit la 9 Martie 1864 într-o mănăstire din orașul Baia-Mare, unde s'a fixat sediul noiei Eparhii a Maramureșului vechiu și istoric.

SIRE,

Întâiul Sinod sub prezidiul actualului Mitropolit al Blajului, la a cărui instalare,

dela 1 Ianuarie 1920, ați participat, din încredințarea gloriosului Vostru Părinte, și Majestatea Voastră, a primit cu urale nesfârșite și a hotărât să taie în pată aprecierea atât de elogioasă pe care Majestatea Voastră a făcut-o atunci bisericii noastre. Cu aceeași însuflețire a fost ea înviată, și răspândită în toată țara de presa bisericii noastre, și în legătură cu actul mareț dela 8 Iunie 1930. Și dacă am ținut să Vă reamintesc, Sire, și cu acest prilej acea cuvântare, pentru noi în veci neuitată, este numai pentru a-mi arăta încrederea cea mai profundă și mai nestrămutată în sprijinul înalt și înțelegător pe care Majestatea Voastră ocrotitor luminat a tot ce este nobil și frumos în această țară, vă știți să nu subtrageți, nici de acum înainte, bisericii pe care o reprezintă, ajutor. Pentru care n'am cuvinte să Vă mulțumesc de ajuns, cu suflet de supus loial al Majestații Voastre.

Să trăiți, Sire, întru lungime de zile!

1 Decembrie

Cu adâncă pietate sărbătorim azi a 12-a aniversare a zilei, în care s'a decretat Unirea tuturor Românilor cu Patria Mamă. Zi scumpă nouă, în amintirea căreia inimile bat pline de adâncă recunoștință pentru aceia, cari ne-au îndreptat pașii spre cetatea Alba-Iulia și care acum doisprezece ani au murit cu dorul de a ne ști pe noi — urmașii lor — într-o Românie liberă, mare „dela Nistru până la Tisa”.

Doisprezece ani se împlinesc de când pionerii unității naționale, în entuziasmul adunării dela Alba-Iulia, au decretat Unirea pe veci a tuturor Românilor, încheiând astfel ultima pagină a istoriei suferințelor noastre, din trecutul opresiunii.

Doisprezece ani se împlinesc, de când catapetasma Monarhiei Austro-Ungare s'a prăbușit din temelii, când la Alba Iulia — cetatea aspirațiilor noastre naționale — un popor întreg, robit de vitregia vremurilor, își pretindea dreptul la viață.

E ziua sfântă a unității naționale, în care Ungurul — copilul vitreg al Ardealului — a luat calea impusă de dreptatea istorică; e ziua înfrățirii naționale, ziua împlinirii acelu „vis neîmplinit”, pentru care au luptat o pleiadă întreagă de distinși

cărturari, începând cu Micu-Klein și terminând cu Badea George Pop de Băsești, și care a fost cântat de lira poezilor noștri, începând cu frații Văcărești și culminând în „Bardul pătimirii naționale”. E ziua în care lanțurile jugului milenar au căzut iar — pentru poporul român — au apărut luminoase zorile trandafirii ale libertății pe orizontul vieții românești. E ziua în care doinele de jale și de suferință au amuțit, iar în locul lor au început acordurile cântecelor de bucurie și veselie.

Aceasta zi sfântă să ne fie imbold de a ne uni forțele, de a ne întări voințele și, reculegându-ne sufletește, să reprivim trecutul apropiat și să ne clădim plini de avânt viitorul, acel „viitor de aur” pe care l-a visat Bolintineanu

Îndosebi azi, când avem la cârma Țării un Rege tânăr, dar Rege al faptelor, și când sărbătorim întâiul „1 Decembrie” sub cărmuirea Regelui Carol al II-lea, este de datoră fiecărui bun român de a-și da maximumul său de muncă, de a se pune în serviciul intereselor naționale, de a se uni în jurul Tronului, pentru a contribui la întărirea și cimentarea scumpei noastre Țări.

O. B.

Din Apostolatul Prea Sfințitului Iuliu

Sfințirea bisericii din comuna Tăure. — Sfințirea Bisericii din Briglez.

Piatra fundamentală a bisericii din comuna Tăure s'a pus în 1873, iar în anul 1876 a fost terminată și binecuvântată prin canonicul Coroian. În anul 1888 fu reînnoită și acoperită cu tinichea.

Prin zelul părintelui Mihail Manciu și a poporului dreptcredincios din comună, la care s'a văzut dragoste pentru podoaba Casei Domnului, anul acesta din nou au început lucrările de reparare și renovare.

Terminate lucrările, Prea Sfinția Sa Părintele Episcop Iuliu a fixat ziua sfințirii pentru Duminecă, 2 Noemvrie a. c., mergând la Tăure de Sâmbătă după amiază, însoțit de Reverendisimul d. Dr. George Vidican, canonic

Prea Sfințitul este întâmpinat de călăreții, cari l-au ieșit înainte întru întâmpinare. Fanfara falnicilor Grăniceri din Năsăud, așezată în fața porții triumfale, cântă imnuri religioase.

În fața porții triumfale dela capătul satului este întâmpinat de învățătorul comunei, d. Victor Neamțiu, care prin câteva cuvinte urează Prea Sfinției Sale bun sosit, la care Prea Sfinția Sa răspunde, arătând bunăvoința și dragostea Sa, prin care își cercetează turma cuvântătoare. Fetița Veturica Zagrean, o elevă de școala primară, oferă Prea Sfinției Sale un buchet frumos de flori,

În sunet de fanfară, în dăngănit de clopote și imnuri religioase, pornește apoi în procesiune spre biserică. La biserică, preotul local, Mihail Manciu și mai mulți preoți din jur, întâmpină pe Bunul Arhieru. Onoratul Părinte Mihail Manciu, parohul local spune un frumos și emoționat cuvânt de întâmpinare, după care se oficiază Vecernia, pontificată de Prea Sfinția Sa, și în cadrul Vecerniei se fac începuturile de sfințire ale Bisericii.

A doua zi, în zorii zilei de Duminecă era puțin înorat și cernia o ploie mărunță. Cu toate acestea poporul din jur veni în comuna unde se sfințește Casa Domnului.

Apoi se însenină și poporul din sate veni cu mulțimea. La orele 9 se începe serviciul divin. Arhieru pontifică încunjurat de un număr foarte mare de preoți.

După consacrarea Altarului și a bisericii se face sfințirea de preoți. Unsprezece tineri teologi absolvenți sunt hirotoniți cu această ocazie, și anume: Ovidiu Bulbuc, Leontin Florian, G. Mariș, V. Chindriș, Nicolac Aroneț, Vasile Pop, Alexandru Papiu,

E. Mureșan, Renus Mureșan, E. Filipan și Alexandru Fărcaș.

După Serviciul Liturgic și solelnitățile sfințirii de biserică și preoți, Prea Sfinția Sa a ieșit pe terasa bisericii, predincând în liber poporului, care fiind în număr de tot mare, nu încăpea în biserică. Cu înflăcărare și entusiasm arată Prea Sfinția Sa rostul vieții noastre de creștini, cari suntem împărtașiți de atâta mângâiere și bucurie în nădejdea vieții, ce va să fie. Viața vecinică, viața nemuritoare ce ne așteaptă pe fiecare după trecerea pragului morții, este cel mai mare și mai înfricoșat gând ce trebuie să ne călăuzească pașii vieții noastre. Bogatul și săracul Lazar din Evangelia Duminecii ne arată veșnicia de care s'au împărtașit unul fiecare după viața, ce a dus-o pe pământ.

În urmă Prea Sfinția Sa dă binecuvântarea Prea Fericitului Părinte dela Roma pentru toți acei, cari au alergat la sfințirea Casei Domnului.

La orele 2 p. m. s'a terminat oficiul sacru. La casa parohială Prea Sfinția Sa primește delegațiile ce-i prezintă omagiile: Curătorimea bisericească, dimpreună cu antistia comunală; Domnul *Simon* tâlmacește salutul Prefecturii; Dl. *Nicolae Bene* a vorbit în numele comunei; Fanfara Grănicerilor din Năsăud; Doamnele din loc și jur; Preoții nou hirotoniți; și în sfârșit preoțimea care a participat.

La orele 4 s'a oferit un copios banchet din partea harnicului preot paroh Mihail Manciu.

La banchet a luat cuvânt Părintele protopop *Făgărășanu*, ca fiu al comunei Tăure. Prea Sfinția Sa răspunde aducând frumos cuvânt de laudă vrednicilor păstori și credincioși ai acestei comune.

Domnul *Simon* a vorbit în numele administrației locale.

După banchet Prea Sfinția Sa s'a reîntors la Reședință.

* * *

În seria sfințirilor de biserică, la sărbătoarea Sfinților Arhangeli Mihail și Gavril s'a sfințit biserică nouă din Briglez, jud. Sălaj, ridicată din jertfele mari ale bunilor credincioși din aceasta parohie, cari sub bine priceputa conducere a Părintelui *George Pop*, parohul local, au dus sacrificii enorme din sărăcia lor, pentru a-și vedea întrupată dorința: un nou lăcaș de închinăciune, spre mărirea lui Dumnezeu.

Această jertfă fidelă oglindă a credinței lor a fost încununată cu inimă plină de părințească dragoste pentru sufletele credincioșilor, de neobositul nostru Arhiepiscop Prea Sfinția Sa Dr. Iuliu Hossu, prin actul sfințirii, ce a avut loc în ziua de 8 Decembrie a. c. la sărbătoarea Arhangherilor Mihail și Gavril.

În ziua de 7 Noembrie Prea Sfinția Sa întovărașit de Reverendisimul D. Dioniziu Vaida canonic și Clarisimul Dr. Grigore Strimbu la orele 5 sosește în Briglez. La intrare în comună poporul în frunte cu părintele protopop Plaian binevențează cu strigăt de bucurie pe „cel ce vine în numele Domnului”, conducându-l apoi la locașul ce-n curând avea să fie mireasa lui Hristos unde se celebrează Inseratul împreună cu Litia și sfințirea bisericii prescrise.

A doua zi, la 8 Noembrie deși norii plumburii amenințau cu vreme posomorâtă, totuși în sufletul credincioșilor plini de bucurie cerească era o zî dintre cele mai senine.

Prea Sfinția Sa întovărașit de părintele

local sosește la biserică unde celebrează liturghia pontificală împreună cu rânduiala sfințirii prescrise pentru această zi, concelebrând Reverendisimul Domn Dioniziu Vaida, M. On. Abroziu Plaian și alți preoți din apropiere.

După sf. liturghie, afară în fața bisericii Prea Sfinția Sa dl. Episcop a ținut cu o voce rară, caldă, frumoasă și mișcătoare predica, după care împărtășește binecuvântarea apostolică numeroșilor credincioși de față.

După serviciile religioase Prea Sfinția Sa primește în audiență clerul, ce era de față, ascultând apoi doleanțele și rugămintele aceloră, cari cereau mângâiere sufletească, sfat părințesc și indemn creștinesc.

După masa comună luată în casa parohială în sânul unui apreciazabil număr de preoți și intelectuali din împrejurime, Prea Sfinția Sa însoțit de Reverendisimul Vaida și Clarisimul Strimbu se întoarce la reședință.

Rap.

Deschiderea anului școlar la Academia de Teologie

Duminecă, la 23 Noembrie a. c. a avut loc la Seminarul Teologic local, festivalul de deschidere a noului an școlar.

Inceputul a fost la orele 11-30. În capela bine aranjată și înfrumusețată ca pentru sărbătoare, clericii așteptau în cea mai mare evlavie venirea Prea Sfinției Sale Ilustrisimului Domn Episcop Dr. Iuliu Hossu, la intrarea căruia se întonează cunoscutul Imn „Pe Dispunătorul” Prea Sfințitul întra însoțit de Reverendisimii Domni: Dr. Bojor prodirector, Dr. Vidican rector, Clarisimii Domni Dr. Bob prof., Dr. Strimbu prof., Dr. Pavel prof., Dr. Lemenyi, prof. Dr. Chiș director spiritual și Mult Onor. Părintele Gh. Forna.

După ce clericii întonează rugăciunea „Împărate Ceresc” Reverendisimul Domn Dr. V. Bojor, în calitate de prodirector al Academiei își începe cuvântul de deschidere. În cuvinte pline de căldură sufletească pentru tânărul Cler a cărui conducător a fost de atâta timp, Reverendisimul prodirector tratează, sau mai bine zis dezvoltă, cele câteva puncte mai însemnate în care cuprinde toate ce se cer unui viitor bun preot.

Preotul, zice Reverendisimul, trebuie să-și aibă formată virtutea pietății și în

acelaș timp să aibă știința teologică recerută, atât în predicarea cuvântului evanghelic și în scaunul mărturisitor, cât și mai ales în propaganda creștină, ce împrejurările de azi o cer mai mult ca totdeauna. Însistă mai mult asupra punctului, necesității științei teologice, în a cărui dezvoltare aduce frumoase exemple și dovezi din sf. scriptură. Un exemplu al Vechiului Testament din Profeți expune foarte bine această necesitate a științei, în păstoria credincioșilor și sunt chiar imperative cuvintele profetului, care spune cam în felul următor: „Vai vouă preoților cari nu pașteți bine turma lui Dumnezeu, ci numai vă îmbrăcați cu lăna oilor și vă nutriți cu laptele lor”.

Este necesară această știință teologică și este necesară, pentru că o pretinde întâiu de toate Biserica și în al doilea rând o pretind credincioșii. Astăzi nu mai sunt timpurile acelea vechi, când preotul putea să păstorească și fără multe cunoștințe, fără multă carte, când cerințele Bisericii nu erau în măsura în care sunt astăzi și când misiunea preotului nu era atât de greu de îndeplinit, cum vremurile de azi o cer. Astăzi credincioșii critică pe preotul, pe păstorul, care nu știe să-și îndeplinească misiunea

lui, căci nu mai este aceea turmă blândă de mai înainte, care se mulțumea să asculte ceea ce ieșea din gura păstorului ei, pentru că fără nici o șovăire să se conformeze aceluia. Misiunea preotului de azi este mult mai grea și pentru faptul acesta se cere știință mult mai abundentă. Pentru că această știință să și-o poată însuși tinerii clerici, Reverendissimul Prodirector dă unele îndrumări sau modul cum să se studieze cu temei și anume spune, că 1. studiul trebuie să se facă cu o metodă oarecare, 2) să se facă cu sârguință și în urmă 3) cu statornicie.

Incheiând urează viitorilor apostoli, succes și forțe puternice în munca, ce cu ajutorul lui Dumnezeu au început-o în anul acesta.

Cam aceste ar fi în linii scurte, cele spuse de Reverendissimul Prodirector în conferința Sa.

P. S. S. Ilustrisimul Domn Episcop ia apoi cuvântul pentru a mulțumi și a afirma cele spuse de Reverendissimul Prodirector și pentru că în câteva cuvinte să facă o completare a celor de mai sus, învâind totodată același îndemn plin de căldură și de dragoste părintească pentru viitorii păstori sufletești.

Așa dar, în o legătură cu cele spuse de Reverendissimul Dr. Bojor, Prea Sfinția Sa accentuează mai ales greaua sarcină și datorie ce incumbă preoțimii de azi, menționând mai ales pregătirea temeinică și serioasă atât în ce privește spiritul clerical cât și știința cu care vor trebui să înfrunte

acești preoți, furtuna ce se va deslănțui în viitor și care cu siguranță nu este departe. În acest scop sunt la dispoziția tinerilor clerici toți Domnii profesori atât cei cu mai multă experiență cât și cei cari cu cunoștințe proaspete s'au reîntors de curând dela studii, toți gata de a da tot ceea ce posedă mintea și sufletul lor, pentru cultivarea aceluia pe care Domnul i-a ales de viitori servi ai lui.

Se adresează apoi Ilustritatea Sa clericilor noi, celor din anul I către cari insistă mai mult, ca aceștia să-și dea seama, cât de mare le este darul dela Dumnezeu, că au putut fi primiți în Seminar înaintea celor 40 de tineri respinși, între cari cu siguranță cea mai mare parte poate au adevărată chemare la preoție și nu le-a fost dat să fie împărtașiți cu acest dar; așa dar aceștia, cari au putut fi primiți să dea dovadă de aceea și de o deosebită sârguință în împlinirea datoriilor lor, folosind tot timpul de studiu, care este destul de puțin, în cea mai mare exactitate și mai ales mulțumind Bunului Dumnezeu pentru darul ce au primit.

În urmă urează succes la studii clericilor și ca încheiere le împărășește Binecuvântarea Sa în cuvintele „Binecuvântarea D-lui peste voi cu al său dar și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin”.

Se cântă „Cuvine-se cu adevărat” și apoi același „Pe Dispunătorul” când P. S. Sa părăsește capela urmat de Reverendissimii Domni canonici și Clarisimii Domni profesori.

I. P.

Unui preot nedumerit

☞ Iubite frate!

Faptul istoric, că Clujul a devenit reședința Episcopului Eparhiei române unite de Cluj-Gherla, și-a inspirat nenumărate probleme a căror deslegare te preocupă mult. Ei bine! Orice eveniment este încunjurat de ideologia momentului în care se întâmplă, orice eveniment este supus comentariilor nesfârșite.

Încât îi privește pe ortodocși, știm — evenimentele au produs printre dâșii o anumită spaimă; imi vine în minte spaima țiganului de pe o placă de patefon care întrebând la instrucție ce pasere se află pe steagul național, răspunsul înfricat, că nu e nici vultur nici cioară ci... cuc. Așa frații din „cealaltă strană” văd în paserea

care planează deasupra Clujului nici nu cuc, ci „buhă”.

Să nu se sperie: că e paserea păcii, a iubirii, este Biserica lui Hristos, este Mama de care ei prin înaintașii lor s'au lăpădat. Păstorul e i vine, să aducă adevărata credință și iubirea și pacea care izvorește din ea. Biserica vrea să-i adune pe toți sub aripile ei — și frații să o roage, ca darul de sus să se verse în inimile lor — să ne privească de adevărați frați cari și noi ne rugăm pentru ei.

Noi suțem convinși că numai luminați și întăriți de darul Celui de sus vor putea vedea adevărul — și nici decum nu ne încredem în slabele noastre forțe: „Nimeni nu poate veni la mine, de nu-l va trage pe el Tatăl” Ioan VI—44. Biserica

lui Hristos și slujitorii Ei se ridică peste sugestiile meschime, peste instigării, doar scris este: „Cel ce vine din ceriu, deasupra tuturor este” Ioan III—31.

Să nu considere în noi neghina ce ar fi de smuls — au ei destulă neghină reală: indiferentismul religios, pocăiții, adventiștii etc... au ce lucra numai să vrea — să nu pună piedică luminei.

Vine în capitala Ardealului reprezentantul și Păstorul acelei Biserici care face parte din Biserica catolică mărturisită așa de către Părinții Conciliului I, din Nicea „eis catolicin ecclisian” și vine cu gândul să-și păstorească turma încredințată vine să-și împlinească o înaltă și grea misiune.

Înaltă și grea misiune!

Variatatea de funcții a credincioșilor: profesori universitari, profesori la școlile secundare, tot soiul de funcționari, învățători, studenți universitari, licești, muncitori în toate branșele industriale și comerciale — credincioși din împrejurimile Clujului și ei muncitori, servitorime, ucenici, soldați etc. și mulți dintre aceștia cuprinși de nenumărate sugestii ale curentelor subversive reclamă o pastorație specială, reclamă o îngrijire deosebită, reclamă preoți la culme — nu sfârnari, nu gheșeftari — altcum am dat greș mare.

Aceste sunt preocupările Bisericii, a Păstorului și a slujbașilor Ei. Ceeace se zice despre Cluj are valoare în măsură cvenită despre toate parohiile anexate.

Ce să mai zic apoi despre relele cari bântue societatea! Libertinajul presei în urma căruia nu odată se atacă Biserica, Instituțiile Ei și Clerul, credința creștină cu urmări incalculabile și dezastruoase — scrierile pornografice manifestele și reprezentațiile imorale — moda sub toată critica, cântările și dansurile senzuale, — pofta mereu crescândă după senzualități și după materie, însoțite de un egoism lipsit de orice ideal. Necinstea pe toate cărările, încercări, de sinucideri, sinucideri, omicidii și alte crime — sunt tot atâtea plăgi sociale și cine are datoria să le vindece dacă nu Biserica prin slujitorii Ei? Probleme mari și grele are de soluționat Biserica prin Păstorii Ei; aceasta este menirea Ei: să întroneze în locul răutății, Spiritul Evangheliei și stăpânirea lui Hristos!

Așa să fie!

gb.

Diverse.

Prea Sfinția Sa Părintele Episcop Iuliu, reîntors din Capitală în dimineața zilei de 21 Noemvrie, Duminecă, în 23 Noemvrie a plecat iarăși la București, pentru a lua parte la desbaterele Senatului și la jurământul Ilustratii Sale Episcopului Dr. Alexandru Rusu al Maramureșului și pentru a aranja mai multe chestii curente de-ale Eparhiei.

Sfințirea capelei Seminarului. În ziua de 15 Noemvrie, la Seminarul teologic s'a făcut binecuvântarea capelei din partea Reverendisimului Domn Dr. Bojor în asistența Reverendisimului Domn Dr. Vidican, a Clarisimilor Domni Dr. Bob, Dr. Pavel Dr. Chiș și Dr. Lemenyi și a tinerilor clerici. Aranjarea și înfrumșetarea noii capele se datorește în mare parte neobositului Director spiritual al seminarului Dr. S. Chiș.

Instalarea noului paroh I. al catedralei din Oradea. Cetim în „Vestitorul” dela Oradea, că Duminecă în 5 Nov. a. c. a avut loc instalarea Rvsmului Domn Emil Bran, fost vicar foraneu al Șimleului, în postul de paroh prim al catedralei din Oradea. Instalarea prin predarea diferitelor simbole ale puterii de paroh [Evanghelia, Crucea, cheile, amvonul] a condus-o Rvs. Gheorghe Maior Arhidiacon și protopopul districtului Oradea. Noul instalat și-a ținut apoi cuvântarea de introducere și a celebrat sf. Liturghie. După liturghie s'a ținut în școala normală diecezană o recepție, la care au luat parte curatoratul catedralei și un însemnat număr de credincioși felicitând pe noul instalat. S'au servit și de-ale gustării. Dela evlavie și zelul noului paroh, care e și canonic onorar, se așteaptă frumoase roade de pastorație urbană.

Vindecare miraculoasă la Lourdes. Intre ultimele vindecări înregistrate de oficiul de constatare este aceea a tinerei Irina Van de Voarde vindecată de tuberculoză pulmonară în mod minunat în cursul procesiunii cu Sf. Sacrament la Lourdes în Iulie anul trecut. Boala a fost moștenită, părinții, o soră în vârstă de 22 ani, și un frate au murit în urma acestei boli. După declarația mai multor medici specialiști, și după constatarea biurolui de control, a fost declarată vindecată în mod miraculos.

Exerciții spirituale. Duminecă în 16 Noembrie a. c. au început la Seminarul teologic din Gherla exercițiile spirituale, fiind conduse de cucernicul părinte ieromonah *Augustin Pop* dela Mănăstirea Bicsadului chemat în acest scop din partea Prea Ven. Ordinariat și cu concursul continuu al neobositului director spiritual al Seminarului Dr. S. Chiș.

Este cea dintâiu ocazie a anului acesta școlar, de o adâncă recreare sufletească și prima ocazie — pentru clericii noi — de a așeza bazele înaltului edificiu al misiunii preoțești și totodată cea mai bună ocazie de reparare a casei sufletului, ruinată de isbiturile valurilor de păcate făcute până acum, referitor la care spune părintele conducător: „Să opunem virtuțile noastre păcatelor”.

În cuvântul introductiv rostit la meditația de Duminecă seară cucernicul Părinte dă îndrumările necesare la decurgerea exercițiilor, amintind cele 3 lucruri necesare la acestea: râvna, generozitatea față de Dumnezeu și rugăciunea cât mai multă, explică totodată și necesitatea silențiului sacru precum și nevoia de mortificare a simțurilor.

S'au ținut în total 13 predici din partea inimosului Părinte Augustin Pop. Tratează rând pe rând chestiunile Dumnezeirii, apoi misiunea preotului în această lume, despre împărăția cerurilor, despre moarte și apoi despre judecata din urmă arătându-ne și o icoană a paradisului plin de fericire față cu grozăviile iadului.

Mărturisirile s'au făcut Miercuri, iar împărțirea la liturghia de Joi dimineața. După sf. liturghie a urmat Doxologia cea mare și apoi Binecuvântarea Papală dată din partea Părintelui D. Augustin Pop, căruia îi aducem cele mai călduroase mulțumiri pentru toate sfaturile și îndemmurile date și cări cu siguranță își vor găsi roadele așteptate în sufletele celor ce cu drag le-au ascultat.

Brâu protopopesc de mătăasă roșie moire, calitate superioară, lungime reglementară 3 m 55 cm., cu ciucuri roșii mătăasă de 15 cm. lățime la cingul 12 cm. și 1/2, se află la *Librăria Diecezană* cu prețul de Lei 1380, plus spesele postale.

Doritorii să ne anunțe imediat, pentru a face comanda din timp. La cerere se mai pot confecționa brâie și în lungimea de 3 m. 90 cm. (35 cm. în plus), cu o majorare de Lei 160.

LA LIBRĂRIA DIECEZANĂ, Gherla

se află de vânzare

Stropi de Rouă

de *Dr. Alexandru Nicolescu*, Episcopul Lugojului. — Prețul 100 Lei.

Minunile Lui Isus

Explicate în omilii, trad. de *Dr. George Fireza*. — Prețul 120.

Istoria unui Suflet

editura sf. Unire. — Prețul 100 Lei

Momente din Viața Bisericii unite în ultimii zece ani

de *I. Georgescu*. — Prețul 100 Lei.

Cărți de rugăciuni:

Mângâierea creștinului de Genț. — Prețul 85 Lei.

Galea Ceriului. — Prețul 30 Lei.

Via împărăția Ta. — Prețul 40 Lei

Conducătorul. — Prețul 20 Lei.

Toate cărțile se vând în prețul indicat fără de porto care se va plăti ulterior.

Teologia Dogmatică volumul I. și volumul II. de I. P. S. Sa

Dr. Vasile Suciș.

Prețul unui volum 250 Lei, plus porto postal, și Teologia Dogmatică Specială vol. I. Prețul 300 L plus porto și volumul II. Prețul 360 Lei.

Asortiment bogat de tot felul de rechizite cancelariale necesare pentru Oficiile protopopești și parohiale.

Protocol exhibitor, legat în pânză 280 Lei.